

Nechte se unášet větrem

CO JE DOBRÉ VĚDĚT, KDYŽ ZAČÍNÁTE S WINDSURFINGEM

Windsurfing je dynamický, adrenalinový vodní sport, který má mnoho podob. Od rekreačního windsurfingu ve slabém větru přes právě probíhající olympijskou regatu až po závody profesionálů v několikametrových vlnách. Jakožto středomocci nemáme pro tento sport sice ty nejideálnější podmínky, ale pár vhodných lokalit se tady přece jenom najde. Hezké počasí snad s létem neskončí, tak směle do toho!

FOTO: UGO RICHARD

Prkno v dokonalém skluzu

Windsurf je nejrychlejší plavidlo poháněné větrem, v březnu letošního roku posunul hodnotu rekordu k magické hranici 50 uzlů Francouz Antoine Albeau na speciálním rychlostním prkně. Rekord má neuvěřitelnou hodnotu: 49,09 uzlu, což odpovídá 90,91 km/h. Dobrodruzi na windsurfu přepluli Atlantik, Pacifik, Beringův průliv, obepluli mys Horn a podnikli řadu dalších dálkových plaveb. Nejvyšší vlny sjížděné na windsurfu měří až 18 m.

Zlatá osmdesátá

U zrodu větrného surfingu, jak napovídá anglický název, stáli Američané Hoyle Schweitzer a Jim Drake (nezávisle na nich i dlouho neznámý Newman Darby), kteří přemýšleli o tom, jak surfovat i tam, kde nejsou ideální vlny, a také bez nutnosti pádlování vleže na prkně. Tak vznikl původně těžkopádný windsurf. Během svého vývoje prošel mnoha proměnami, ale patent, který umožnil vznik tohoto sportu, se dodnes ne-

změnil. Je to pevné a zároveň kloubové spojení prkna s oplachtěním. To na rozdíl od plachetnice znamená, že stěžeň je ve vzpřímené pozici, pouze pokud jej tak drží jezdec. Při pádu jezdce do vody padá i oplachtění, jezdec musí na prkno znovu vylézt, oplachtění zvednout a znovu se rozjet.

Windsurfing byl na vrcholu popularity v sedmdesátých a osmdesátých letech minulého století, v roce 1984 se stal olympijským sportem v rámci jachtingu. →